

SNAGA OPRAŠTANJA

Sveto Pismo nam donosi primjere iz Isusova života, Njegovu snagu opraštanja. Govori nam o neograničenom opraštanju, nemilosrdnom dužniku, ljubavi prema neprijateljima, izgubljenom sinu, ispravnom odnosu prema drugima, preljubnici...

Kada je Petar upitao Isusa koliko puta treba oprostiti bratu koji pogriješi protiv njega, treba li do sedam puta? A Isus mu odgovara: Ne kažem ti do sedam nego do sedamdeset i sedam puta. A to označava beskonačnost.

Zatim nam govori kako će Otac nebeski postupati s nama, ako ne oprostimo jedni drugima, prisposobom o nemilosrdnom dužniku koji je bio dužan kralju 10 000 talenata i nije ih mogao vratiti. Zamolio je kralja da mu oprost i ovaj mu se smilovao. Kad je otišao od kralja sluga sretno jednog od svojih drugova koji mu je dugovao stotinu denara. On ga zamoli da mu oprost dug ali ovaj ne htjede nego ga baci u tamnicu dok mu ne vrati dug. Kad je to čuo kralj naljuti se i dade svoga slugu mučiteljima dok ne vrati sav dug jer ni on nije oprostio dug svome drugu.

Govori nam i u Lukinom evanđelju kako treba ljubiti svoje neprijatelje i činiti dobro ne očekujući ništa zauzvat. Govori nam da opraštamo jer će nam onda biti oprošteno.

Svi znamo prisposobu o izgubljenom sinu koji je tražio oca da mu da dio nasljedstva koji mu pripada i ode od kuće. On potroši sav novac i vrati se kući moleći oca da ga primi kao radnika. A otac mu sve oprašta i pravi gozbu jer se njegov izgubljeni sin vratio.

Isus nam govori i kako se trebamo ponašati jedni prema drugima. Ako naš brat sagriješi treba ga ukoriti pa mu oprostiti ako se obrati. Ako i sedam puta na dan sagriješi, vrati se i zamoli za oprost, trebamo mu oprostiti.

Iz Isusova života kao primjer opraštanja uzimamo događaj o preljubnici koju su književnici i farizeji doveli pred Isusa da joj sudi. A Isus im reče da prvi baci kamen tko nema grijeha na sebi. I nitko je ne osudi pa je ni on ne osudi, oprost i joj grijeha i otpusti je.

To su samo neki primjeri iz evanđelja.

Tako je naš sveti otac Franjo po uzoru na Isusa svima opraštao. Za njega je opraštanje koje udjeljujemo drugima bilo vrlo važno. Kada netko oprašta tada je on Božji. Kada nekom oprostimo – kaže sv. Franjo – tada smo toga čovjeka privukli Gospodinu. Sv. Franjo je u pismu napisao jednom svome bratu: „po ovom želim doznati, ljubiš li Boga i mene, njegova i tvoga slugu: ako budeš ovo činio, tj. da ne bude nijednog brata na svijetu koji bi grijesho, koliko god bi mogao sagriješiti, da ne bi, pošto je vidio tvoje oči, nikada otišao bez tvoga smilovanja, ako traži smilovanje. I ako bi se poslije tisuću puta pojavio pred tobom, ljubi ga više nego mene, da bi ga privukao Gospodinu. I takvima se uvijek smiluj.“

Sv. Franjo u svojim spisima često citira Isusove riječi. Oprostite da vam bude oprošteno. Čak i svojim sestrama klarisama piše da jedna drugoj opraštaju nanesene uvrede. U tumačenju očenaša, na dijelu „kako i mi otpuštamo dužnicima našim“ sv. Franjo nam kaže: što ne opraštamo potpuno, ti, Gospodine, učini da potpuno oprostimo, da istinski zbog tebe ljubimo neprijatelje i da ih kod tebe pobožno zagovaramo, da za zlo nikomu ne uzvraćamo zlom i da nastojimo svima u tebi koristiti.

Možda ćemo mi reći da je Isusu bilo lako opraštati jer je on bio Bog. Ali, ipak nam uvijek to ostaje ideal. To je za nas put kojim trebamo ići i to uvijek trebamo i htjeti. Oni koji su se bavili analiziranjem ljudske duše, utvrdili su da je velika snaga i našeg ljudskog opraštanja. Kada netko pogriješi, i kada mu drugi oprost – tada to stvarno ozdravlja čovjeka. Npr. znamo iz dječje pedagogije da dijete dobiva kompleks ako ne osjeti da mu roditelji opraštaju, nakon

što je učinio neku glupost. Također, ako netko u svom životu često osjeća da mu ljudi ne opraštaju, tada ta osoba biva razočarana u sebe i gubi povjerenje i u sebe, ali i u druge ljude. Ti ljudi često imaju problema sa prihvaćanjem Božjeg opraštanja i vrlo često ne idu na ispovijed jer misle da ima ni Bog ne želi oprostiti.

Pitanja razmišljanje:

je li ti teško oprostiti?

jesi li spreman oprostiti istoj osobi više puta? Gubi li se tu povjerenje?

imamo li mi, s ljudske strane, koristi od opraštanja?

je li potrebno da čovjek oprašta samom sebi? Je li to lako?

zašto sve čovjek sebi može oprostiti? Kakav je čovjek koji sebi ne oprašta?

trebamo li opraštati Bogu? (često se ljutimo na Boga jer nam daje ne samo dobro, nego možda i ponekad nešto bolno, što je nama neshvatljivo. Zato se čovjek zna pobuniti na Boga.)

ako opraštamo ispadamo li glupi? Jesmo li tad pogazili svoj ponos?

...

Zaključak!

Teško je drugima oprostiti, ali ipak je moguće. Uz puno truda. Razlog za opraštanje treba tražiti u Isusovom ponašanju, a mi franjevci također u riječima i ponašanju svetog Franje. Kada čovjek oprašta čovjeku, ne ozdravlja samo onaj kojemu je oprošteno, nego i onaj koji oprašta. Tada je više Božji. A sv. Franjo je uvijek govorio da moramo više od svega čeznuti da imamo „Duha Gospodnjeg i njegovo sveto djelovanje“. Gledano s ljudske strane mi uopće nemamo razloga da nekom oprostimo ako nam je učinio zlo. Međutim, mi život uvijek moramo gledati i s Božje strane.

Isus je svima oprostio da bismo mi praštali jedni drugima. Iza vidljivog tijela, ponašanja, pogleda, riječi... otkrij ono vječno u čovjeku. Ali svakome trebamo ići srcem, ne samo razumom. Tako se počinje ljubiti. Tako se postaje nov.

Jedna priča kaže kako je jedan bivši zatvorenik koncentracijskog logora bio u posjetu prijatelju koji je s njim dijelio istu sudbinu: bili su zajedno u logoru. Upitao ga je: jesi li ti oprostio nacistima? Prijatelj mu je odgovorio: jesam! On mu je rekao: vidiš, ja nisam. Ja ih još uvijek mrzim. Tada njegov prijatelj reče: e, u tom slučaju ti si još uvijek njihov zatvorenik! Pouka priče je da naši neprijatelji nisu oni koji nas mrze, nego oni koje mi mrzimo, tj. kojima ne opraštamo. Opraštanje oslobađa!

Najjače čovjekovo oružje jest praštanje. Oprostiti znači ne biti naivan, ne dati se prevariti i zavesti od Zloga. Znači i biti jak i odrastao, zreo čovjek i – pobijediti svako zlo. Koliko smo oprostili drugome govori nam koliko ga ljubimo. Zamislite samo koliko puta nam je Bog oprostio u našima kajanjima i ispovijedima. Zamislite samo koliko nas voli?